

Az utolsó unikornis

Rég volt, s talán nem is volt
Egy igaz, önfeledt, tiszta lélek
Kerek e világon, ki bágyú ámulattal meredt
Egy pihére a végtelen kék égen, ismeretlen
Varázssal körbelengve.
Látta ő...látta, az egészet belátta.
De elvették tőle, gyermeteg szívét darabokra
törték, a mocsokba lerántva, mélyen megfertőzve,
kioltva hitét, bizalmát egy szem álmában ,
az emberek jóságában.
Reménye egyetlen derengés, apró boldog pillanat,
Önfeledt nevetés, bensőséges szeretet.
Kietlen lelkének férgé még nem rágta ki azt a
csipetnyi elemózsiát, mely ugyanúgy a pokolba sodorhatná,
ahogyan tiltott gyümölcséből többet és többet adva,
csökevényes emberi mivoltát mennyek kapuja elé taszítva
látatná....utolsó unikornisát....